

La Revista RONSANA

Abans d'escriure aquesta breu crònica d'un altre any de vida de la Revista RONSANA, hem repassat el que diguérem en el número anterior d'aquest Anuari. Pràcticament podríem repetir quasi tot el contingut d'aquella ocasió i la crònica resultaria força aproximada a la realitat del que ha estat i com s'ha desenrotllat «Ronsana» durant aquest últim any.

El sol fet d'haver arribat al número 30 ja és un símptoma de que la cosa té una vitalitat i una estabilitat evident.

En quant a les virtuts i defectes que apuntàvem l'any passat, sembla que més aviat han resalat les primeres últimament. Un millor enfocament de la crítica i potser una altra predisposició a acceptar-la ha fet que no es produïssin les tensions estridents que en res ajuden al millorament de les persones i del poble en general. És clar que també es podria caure en el perill de parlar només de les coses bones i de fer elogis, quan el que convé creiem que és intentar millorar el que no està tant bé, parlant-ne però treballant-hi.

La informació pot considerar-se força complerta, encara que d'un mes a l'altre algunes notícies perdin actualitat, però això és inevitable. És llàstima, malgrat això, que alguna entitat no s'aprofiti d'aquest fàcil i efectiu mitjà d'informació de que disposa el poble, per fer arribar als seus afiliats i poble en general els avisos o informació de les activitats i gestions que sens dubte deu portar a terme, ja que creiem que es perden unes possibilitats considerables de cara als interessats. En canvi, potser a vegades s'entra massa en detalls de notícies particulars que pot molestar a uns i cultivar la «xafareria» d'altres.

En fi, són moltes les opinions favorables i d'elogi de «Ronsana» que ens arriben, tant de gent del poble com de forasters, cosa que vol dir que la Revista és acceptada i llegida, i que deuen predominar les coses positives, tot i no essent pas perfecta ni molt menys.

El que cal és no defallir en l'empresa i que els lectors no es limitin a opinar, de la Revista i de tot el demés, en privat, sinó que aporti cadascú el seu granet de sorra a fi d'asolir un «Ronsana», un poble i unes persones cada dia més capaços i preparats per treballar conjuntament per un esdevenidor millor.

J. Cabot